

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิจัย การปรับพฤติกรรมการรอคอยของเด็กออทิสติกโดยใช้กิจกรรมการเล่น ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ชื่อผู้วิจัย นางสาววิลาสินี รื่นพานิช

ปีการศึกษา 2566

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การศึกษา “การปรับพฤติกรรมการรอคอยของเด็กออทิสติกโดยใช้กิจกรรมการเล่น ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรอคอยของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่น ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดสมมติฐานไว้ว่าเด็กออทิสติก ที่ได้รับการใช้กิจกรรมการเล่นมีพฤติกรรมการรอคอย สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการเล่น โดยทำการศึกษากับเด็กออทิสติก เพศชาย อายุ 4 ขวบ ที่เข้ารับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรอคอย จำนวน 1 คน โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ขั้นตอนในการดำเนินการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมของผู้รับการทดลอง ในระหว่างการทดลองต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ วิธีการทดลองแบบสลับกลับ ประกอบด้วยการทดลอง 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 (A1) หรือระยะเส้นฐานที่ 1 (Baseline Phase 1) เป็นระยะเวลาที่มีการเก็บข้อมูลเส้นฐาน โดยดูว่าความถี่ของพฤติกรรมการรอคอยในการทำกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เป็นอย่างไร โดยยังไม่ต้องมีการจัดกระทำใด ๆ ระยะที่ 2 (B1) หรือระยะใช้วิธีการปรับพฤติกรรมที่ 1 (Treatment 1 หรือ Intervention Phase 1) เป็นระยะการจัดกระทำ เป็นการนำตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการเล่น ขณะที่ทำกิจกรรมหรือเล่นกับเพื่อนตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ คือ การรอคอยให้ถึงลำดับก่อน - หลังในการเล่นอย่างต่อเนื่องในเด็กกลุ่มตัวอย่าง ระยะที่ 3 (A2) หรือระยะเส้นฐานที่ 2 (Baseline Phase 2) เป็นระยะเวลาที่มีการเก็บ ข้อมูลเส้นฐาน ครั้งที่ 2 เพื่อดูว่า ความถี่ของพฤติกรรมการรอคอยของกลุ่มตัวอย่าง เป็นอย่างไร โดยไม่ต้องมีการจัดกระทำใด ๆ เช่นเดียวกับระยะที่ 1 ระยะที่ 4 (B2) หรือระยะใช้วิธีการปรับพฤติกรรมที่ 2 (Treatment 2 หรือ Intervention Phase 2) เป็นระยะการจัดกระทำอีกครั้ง เหมือนในระยะเวลาที่ 2 คือ ของกลุ่มตัวอย่างใช้กิจกรรมการเล่น ขณะที่ทำกิจกรรมหรือเล่นกับเพื่อนตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ คือ การรอคอยให้ถึงลำดับก่อน - หลังในการเล่นอย่างต่อเนื่องในเด็กกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการรอคอยของเด็กออทิสติก ไม่เดินหนีออกจากกิจกรรมและแย่งเพื่อนเล่นในขณะที่ยังถึงลำดับของตนเองในการรอคอยลำดับก่อน - หลัง พบว่า ในระยะที่ 2 (B1) และระยะที่ 4 (B2) ซึ่งเป็นระยะการปรับพฤติกรรมโดยกิจกรรมการเล่น ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการรอคอย ไม่เดินหนีออกจากกิจกรรมและแย่งเพื่อนเล่นในขณะที่ยังถึงลำดับของตนเองในการรอคอยลำดับก่อน - หลัง ลดลง สรุปได้ว่า ในระยะใช้กิจกรรมการเล่น นักเรียนสามารถรอคอยกิจกรรมและรู้จักเล่นกับเพื่อน รู้จักลำดับของตนเองในการรอคอยของเด็กออทิสติกลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้